

זכור את יום השבת לקדשו - זכרוהו מאחד בשבת! הלכות שבת היומיו

מבין "הלכות שבת היומיו" - ללימוד כל שולחן ערוך "הלכות שבת" במעגל כל ימות השנה - עמוד אחד לכל יום שיעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שו"ע אורח היים מחבר עם רמ"א"

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, כדי שיביאני הפלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ושרות, ולידי ידיעת התורה. ונהרני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתתתים יאהדונה" על ידי הנצלם בדחילו ורחימו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

הלכות שבת היומיו. גליון קו [106] - ליום יז טבת

סדר הלימוד ליום יז טבת - המשך סימן רפב - קריאת התורה והמפטיר בשבת

ג. הכל עולים למנין שבעה אפילו אשה וקטן שיודע למי מברכין אבל אמרו חכמים אשה לא תקרא בצבור מפני כבוד הצבור. הגה: ואלו דוקא מצטרפים למנין הקרואים אבל לא שיהיו כולם נשים או קטנים (ר"ן ורי"ט"ט). ודין עבד כנעני כדין אשה אבל אם אמו מישראל מותר לעלות (הגהות מיימוני פרק י"ב מהלכות תפלה). ואסור לקרות בראש מגולה ואין איסור לקרות עם הארץ נכבד עשיר וגדול הדור לפני תלמיד חכם כי אין זה בזיון לתלמיד חכם רק כבוד לתורה שמתכבדת באנשים גדולים (אור זרוע). וממזר מותר לעלות לספר תורה (מהר"א מפראג). ועיין לעיל סימן קל"ז מסדר הקרואים:

ספר השבת בישראל כהלכתה - פרק י"ב ליקוטי דינים. כללים בדיני מוקצה. כלי שמלאכתו היתר. ודיני בסיס. מהפוסקים

ג) וכ"ז בהניח עכ"פ המקוצה מדעתו אבל אם לא הניח בכוונה אלא שכחו כגון שכח אבן על פי חבית או מעות על הכר מטה החבית על צדה והאבן נופלת ומנער הכר והמעות נופלות (ש"ט ס"ד) ואם היתה החבית בין שאר חבית דא"א להטות ולנער במקומה יכול להגביהה כמות שהוא עם האבן במקום אחר להטותה שם שיפול מעליה, (ש"ט ס"ד).

וכ"ז לא הותר רק בצריך היין מהחבית, או הכר לשכב דאז הר"ז מקרי טלטול מן הצד (שהרי אינו תופס בידו בהאבן) ולצורך דבר המותר דשרי כבסימן שי"א ס"ח (משנה ברורה ש"ט י"ז) ועכ"ז לא הותר לטלטל החבית מבין החביות רק משום שא"א לנער במקומה שזהו החיוב לכתחילה (שם). וכמו"כ הותר בצריך להמקום שהמוקצה עומד עכשיו כגון שצריך למקום החבית ועליה אבן, מטלטל החבית עם האבן למקו"א (ש"ט ס"ה, ש"י. ועיין לקמן אות ט"ו) וכשהותר לטלטל החבית אי שרי לטלטלו עם האבן שעליה עד המקום שצריך להיין ולנערה שם צ"ע (ביאור הלכה שם ד"ה יכול בשם חי רעק"א).

בסיס לדבר האסור:

- כללנו בפרק זה איזהו פרטים שמחמת מיעוטם לא היה כדאי להפרידן, דוגמת שאר כללים).

א) פירוש, חפץ שלו (ש"ט ס"ד ברמ"א ועיין משנה ברורה ס"ק כ"ז) השרי בטלטול שהניח עליו חפץ של מוקצה מבע"י על דעת שיהיה מונח שם כל השבת נעשה ההיתר הנה בסיס לדבר האסור לכו"ע, ודינו ממש כדין המוקצה שהונח עליו אפילו נסתלק מאליו ביה"ש הדבר מוקצה (סימן ש"ט י"ד, וש"י ס"ג). וי"א שאפי הניחם ע"ד שישאר שם רק בכניסת השבת ויטלם אח"כ נעשה גם כן בסיס על כל משך השבת אע"פ שניטל אח"כ (שם) ובמקום פסידא יש לסמוך על המקילין (מגן אברהם בשם הב"ח, הגר"ז, משנה ברורה וכל האחרונים).

ב) ודע דכל הקולא רק כשחשב בהדיא לסלק אח"כ המוקצה בשבת ע"י גיעור או עכו"ם, או דבר שדרכו בכך דנחשב ככוון להדיא, אבל בחשב בסתמא שיהיה מונח המוקצה בשבת לכו"ע נעשה בסיס אף דלא חשב בהדיא שיהיה מונח עליו כל השבת (משנה ברורה ש"ט, כ"א).

הנה מובא כאן ספר שו"ע הלכות שבת מחולק לכל ימות השנה, עמוד אחד ליום, כך יגמור כל "הלכות שבת" במעגל השנה, ויזכה שימחלו לו כל עוונותיו. וא לפרסם בבתי נוסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה", וכל המזכה את הרבים וזכה לבנים צדיקים.

אמר הקב"ה עשה לך קהלות גדולות ודרוש לפניהם ברבים הלכות שבת כדי שילמדו ממך דורות הבאים להקהיל קהלות בכל שבת ושבת היובא רמיא לדרוש ולתור לדעת הלכות שבת, ולעבור עליהם לפחות פעם אהת בשנה. (ספר חסידים)

אתה רוצה להיות בן עולם הבא? - אזי תצטרף תיכף ומיד ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" בכל ימות השנה. [גליון 106]